

Rezolutīvā daļa:

1) nepieņemot noteiktajā termiņā normatīvus un administratīvus aktus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 14. maija Direktīvas 2001/19/EK, ar kuru groza Padomes Direktīvu 89/48/EEK un Padomes Direktīvu 92/51/EEK par vispārēju sistēmu profesionālo kvalifikāciju atzīšanai, kā arī Padomes Direktīvas 77/452/EEK, 77/453/EEK, 78/686/EEK, 78/687/EEK, 78/1026/EEK, 78/1027/EEK, 80/154/EEK, 80/155/EEK, 85/384/EEK, 85/432/EEK, 85/433/EEK un 93/16/EEK attiecībā uz vispārējās aprūpes māsu, zobārstu, veterinārārstu, vecmāšu, arhitektu, farmaceitu un ārstu profesijām pilnīgu transpozīciju, Vācijas Federatīvā Republika nav izpildījusi pienākumus, ko tai uzliek šī direktīva;

2) Vācijas Federatīvā Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 205, 20.08.2005.

Apelācija, ko 2006. gada 26. aprīlī ierosinājusi Alecansan SL par Pirmās instances tiesas (pirmās palātas) 2006. gada 7. februāra spriedumu lietā T-202/03: Alecansan SL pret Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

(Lieta C-196/06 P)

(2006/C 190/11)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Alecansan SL (pārstāvji — P. Merino Baylos un A. Velázquez Ibáñez, abogados)

Citi lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs, CompUSA Management Co.

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

Apelācijas sūdzības iesniedzēja lūdz Tiesu:

— atcelt Pirmās instances tiesas pirmās palātas 2006. gada 7. februāra spriedumu (lieta T-202/03), ar ko noraidīta prasība atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju pirmās padomes 2003. gada 24. marta lēmumu lietā R-711/2002-1, ar ko noraidīti Alecansan SL iesniegtie iebildumi pret Kopienas preču zīmes "COMPUSA" reģistrācijas pieteikumu Nr. 849.497.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzēja norāda, ka Pirmās instances tiesa kļūdījusies Regulas Nr. 40/94 (¹) 8. panta 1. punkta

b) apakšpunkta interpretācijā, konstatējot, ka nepastāvēja abu preču zīmju sajaukšanas iespēja, pamatojot ar to, ka, neskatoties uz lielo līdzību fonētiskā un vizuālā ziņā, preces un pakalpojumi, uz kuriem attiecas pieteiktā preču zīme, nav līdzīgi pakalpojumiem, uz kuriem attiecas apelācijas sūdzības iesniedzējas preču zīme. Apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa, izlemjot par sajaukšanas iespējas pastāvēšanu, neņēma vērā vairākus būtiskus faktorus.

(¹) OV L 11, 14.01.1994, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar Unabhāngiger Finanzsenat Salzburg-Aigen (Austrija) 2006. gada 8. maija rīkojumu — Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport pret Zollamt Salzburg, Erstattungen

(Lieta C-207/06)

(2006/C 190/12)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Unabhängiger Finanzsenat Salzburg-Aigen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Schwaninger Martin, Viehhandel — Viehexport

Atbildētāja: Zollamt Salzburg, Erstattungen

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Komisijas 1998. gada 18. marta Regulas (EK) Nr. 615/98 (¹) 1. pants ir saprotams tādējādi, ka Padomes 1991. gada 19. novembra Direktīvas 91/628/EEK (²) pielikuma VII nodaļas 48. punkta 7. daļas b) apakšpunkts ir piemērojams analogi, pārveidojot dzīvniekus tiešā satiksmē pa jūru starp Kopienā esošu ģeogrāfisku punktu un trešajā valstī atrodošos ģeogrāfisku punktu ar tādiem transportlīdzekļiem, kuri, neizkraujot no tiem dzīvniekus, tiek novietoti uz kuģa?

2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprināšana, rodas jautājums, vai Direktīvas 91/628/EEK pielikuma VII nodaļas 48. punkta 7. daļas b) apakšpunkts ir saprotams tādējādi, ka, pārveidojot liellopus pa jūras ceļiem, to pārveidošanas laiks neatbilst 7. daļas d) apakšpunktam, ja dzīvnieki pēc 14 stundu ilga pārveidošanas perioda netiek vismaz vienu stundu atpūtināti.

- 3) Ja atbilde uz otro jautājumu ir noraidošā, rodas jautājums, vai tad piemērojama Direktīvas 91/628/EEK pielikuma VII nodaļas 48. punkta 7. daļas a) apakšpunkts ir saprotams tādējādi, ka, veicot pārvadājumus pa jūru starp Kopienā esošu ģeogrāfisku punktu un trešajā valstī atrodošos ģeogrāfisku punktu ar tādiem transportlīdzekļiem, kuri, neizkraujot no tiem dzīvniekus tiek novietoti uz kuģa, pārvadājuma ilgumam nav nekādas nozīmes, ja vien dzīvnieki tiek regulāri pabaroti un padzirdīti un vai šādā gadījumā, galapunkta ostā izkraujot kravas transportlīdzekli [no kuģa] uzreiz aizsākas jauns 29 stundu ilgs pārvadāšanas periods pa sauszemi?
- 4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša, rodas jautājums, vai Direktīvas 91/628/EEK 5. panta A. punkta 2) daļas d) apakšpunkta ii) daļas pirmais ievilkums ir saprotams tādējādi, ka par pārvadāšanu atbildīgajām personām maršruta plānā ir jāatzīmē, kad attiecīgie dzīvnieki pārvadāšanas laikā ir tikuši pabaroti un padzirdīti un ka Direktīvas 91/628/EEK prasībām neatbilst ar rakstāmmašīnu iepriekš izdarīts ieraksts "Pārvadāšanas laikā vakarā, no rīta, pusdienlaikā, vakarā un no rīta tiek veikta barošana un dzirdināšana" un tā sekas ir tādas, ka, neveicot atzīmes par veiktajām aprūpes darbībām, tiek zaudētas tiesības uz eksporta kompensāciju, ja vien attiecīgo pierādījumu nevar sniegt citā veidā?

(¹) OV L 82, 19. lpp.

(²) OV L 340, 17. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg* (Vācija) 2006. gada 16. maija rīkojumu — *Mehmet Soysal, Cengiz Salkim, Ibrahim Savatli* pret Vācijas Federatīvo Republiku; persona, kas iestājusies lietā: *Bundesagentur für Arbeit*

(Lieta C-228/06)

(2006/C 190/13)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberverwaltungsgericht Berlin-Brandenburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Mehmet Soysal, Cengiz Salkim, Ibrahim Savatli*

Atbildētāja: Vācijas Federatīvā Republika

Persona, kas iestājusies lietā: *Bundesagentur für Arbeit* [Federālā darba aģentūra]

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 41. panta 1. punkts 1970. gada 23. novembra Papildprotokolā Nolīgumam, ar ko izveido asociāciju starp Eiropas Ekonomikas Kopienu un Turciju (¹), ir jāinterpretē tādējādi, ka par pakalpojumu sniegšanas brīvības ierobežojumu uzskatāms apstāklis, ka Turcijas pilsonim, kas strādā par šoferi Turcijas uzņēmumā, veicot starptautiskos pārvadājumus ar Vācijā reģistrētu smago automašīnu, atbilstoši 2004. gada 30. jūlija Likuma par uzturēšanos (*Aufenthaltsgesetz*) 4. panta 1. punktam un 6. pantam, kā arī Regulas (EK) Nr. 539/2001 (²) 1. panta 1. punktam, ieceļojot Vācijā jābūt Šengenas vīzai, kaut gan Papildprotokola spēkā stāšanās brīdī viņš drīkstēja ieceļot Vācijas Federatīvajā Republikā bez vīzas?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša: vai Papildprotokola 41. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pirmajā jautājumā minētajiem Turcijas pilsoņiem ieceļošanai Vācijā nav nepieciešama vīza?

(¹) OV L 293, 4. lpp.

(²) 2 OV L 81, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — izteikts ar *Finanzgericht Hamburg* (Vācija) 2006. gada 22. maija rīkojumu — *Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH* pret *Hauptzollamt Kiel*

(Lieta C-229/06)

(2006/C 190/14)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Sunshine Deutschland Handelsgesellschaft mbH*

Atbildētāja: *Hauptzollamt Kiel*